

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemati veljá: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.
V administraciji prejemati veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicijska, Semeniška ulica št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in veljá trispodna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 211.

V Ljubljani, v četrtek 16. septembra 1886.

Letnik XIV.

Naše rane.

Komur so rojenice že pri zibelki s trnjem postlale, ves svoj živdan ne odide trpljenju. Taki trpini na političnem polju smo Slovani v Avstriji. Delamo in garamo, kakor črna živina, gosté se pa drugi mesto nas. Oni imajo mesa na ostajanje, nam še kosti ne privoščijo. Ali je potem čuda, da ne moremo prijatelji biti? Politične naše rojenice so že za to skrbele, da se nam do sedaj ni še nikjer pot z rožicami posipala, pač pa imamo trnja korak na korak, da si ga komaj sproti iz krvavečih nog pobiramo. In vendar nas je toliko, mnogo več, kakor zatiralec naših! Oh, koliko bi lahko premoogli, če bi bili edini med seboj, če bi krepko stali drug ob drugem oprti, kakor skale v morji, v ktere se zastonj zaganja jezno valovje. Nič jim ne more in tudi nam bi ne mogli do živega. Tako pa — vlečemo, kakor gorjanski voli vsak na svojo stran, nasprotniki naši se pa veseló. Taka je naša sloga, naše prokletstvo!

Kolikor je nas Slovanov sedaj v Avstriji, se med vsemi Poljakom v političnem oziru še najbolje godí. Iz Galicije ne čujemo nikdar glasú, da bi Nemci Poljake pestili. Prvič jih je premalo, drugič so jim pa Poljaki že leta 1869 dotične priprave iz rok izvili s tem, da so svoj materni jezik — poljščino — proglasili za uradni jezik na Gališkem. Kar so s tem sami sebi dobrega storili, prav za toliko so oškodovali svoje brate Rusine, katerih je iztočna polovica gališke kronovine vsa polna. Kakor nas Nemci stiskajo s svojim nam neumljivim državnim jezikom, tako stiskajo Poljaki ali vsaj stiskali so Rusine s poljščino. Prav zaradi tega pa Poljaki tudi radi ne vidijo, če se Čehi, Slovenci in Hrvatje preveč poganjamo za enakopravnost naših jezikov v cesarskih uradih, ker se živo čutijo hudo prizadete v tem oziru.

Ker toraj Poljaki Rusine v ravnopravnostnem oziru tako grdo odpravljajo, za to so si Rusini navadno v vseh narodnostnih, šolskih in cerkvenih vprašanjih v državnem zboru z desnničarji navskriž in celó rajši z našimi nasprotniki, z liberalnimi Nemci, potegnejo čez grm in strm, kakor pa da bi s Slovani glasovali, med kterimi so tudi Poljaki — njihovi zatiraleci. Rusini bi se prav zaradi tega jako malo ali pa celó čisto nič ne pomišljali sprejeti Scharschmidovega predloga na vpeljavo nemščine, samo da bi Poljakom kljubovali.

Čehi so si v najnovejšem času že mnogo prizadeli, da bi strupeno sovraštvo med dvema tako krepkima rodovoma, kakor so Poljaki in Rusini, spremenili v bratsko ljubezen, pa je bilo do sedaj vse zastonj. Tu je prvi korak brez ugovora pri Poljakih potreben, kajti oni so tisti, ki Rusine davijo in pesté, ne pa nasprotno. Če bi se ta dva rodova sprijaznila, bi se to takoj na celi desnici čutilo, ktera bi od te prijaznosti v svojem zdatnem podkrepitvi še največjo korist imela.

Najbližji po legi so gališkimi Slovanom naši slovanski bratje v Šleziji. Kakor se pa tem hudo godí — je pa že — Bog pomagaj. Popisati nadlog prav natanjko do sedaj še ni bilo mogoče, ker se je vsak tak poskus že v kali zatrl s pridno konfiskacijo. Šlezijski Slovani pa v narodnostnem in političnem oziru niso prav nič na boljem, kakor Slovaki pod Madjari. Nemci jih stiskajo z železno pestjo, da reveži komaj ječé pod njo. Šlezijski

Slovani so deloma Čehi, deloma Poljaki in obojim bi takoj zdatno odleglo, kakor hitro bi bila med Slovani v Galiciji prava bratska sloga, ktera bi nam vsem dobro došla. Naj se pa tako Čehi v državnem zboru potegujejo za zatirane brate svoje v Šleziji, bodo takoj Rusine proti sebi imeli, ker je večja večina šlezijških Slovanov poljaške narodnosti.

Prav ta nesloga je vzrok, da se Slovanom na Moravskem ne godi tako, kakor bi se jim lahko. Trikrat toliko jih je, kakor Nemcev in vendar jim morajo v strahu biti. To je vendar od sile. Pomanjkanje edinosti in prave politične zavednosti privedlo jih je tje, kjer so sedaj. Rešili se bodo teh svojih tlačiteljev teško, kajti klopa težko iztrgaš iz kože, kedar se ti vanjo zajé. Vendar pa trpljenje moravskih Slovanov ni še tolišnje, kakor je ono Slovencev po Primorju, po Koroškem in Štajarskem. Slovanski rod je prišel sovražnikom v pest, ki ga sedaj stiska in davi, kakor svoje dni Egipčani izraelsko kri. Tu bo treba posebno krepke sloge, ktera je pa zopet le od skupne slovanske vzajemnosti odvisna, če hočemo tem trpinom pomagati, da se oproste krempljev, s kterimi jih stiskajo na zapadu Lah, na iztoku Madjar in na severu pa Nemec. Eden je hujši od drugega, vsi trije se pa kar skušajo, kedo nas bo več vničil. Če se hočemo znebiti zatiralca našega, moramo biti složni z brati Slovani v Avstriji; poleg teh zaveznikov po rodu imamo pa tudi še dobrega zaveznika v konservativnih Nemcih. Ni sicer vrjetno, da bi šli z nami, če bi se mi kar naravnost oglašili za naše pravice, ktere nam sedaj liberalna nemška gospoda odteguje. Pač pa jih bomo moralno k temu prisilili po ovinku. Konservativni Nemci zahtevajo krščanskih šol po svojih krajih. Če jih bomo Slovani v tej točki podpirali, ni prav nič ne navadno, da nam bodo oni iz hvaležnosti na pomoč priskočili, kedar se bomo mi oglašili za svoje pravice, ktere nam konservativni Nemci, kolikor je pravih konservativcev poštenjakov, že sami priznavajo. Za plačilo drugega ne zahtevajo, kakor spoštovanje njihove vere, ki je pa ob enem tudi naša vera. Za to ceno znebili se bomo s časoma železne pesti, ktera nas sedaj še tako kruto k tlam tišči. Še bolj seveda bi bilo, ko bi si že letos Poljaki in Rusinci spravljani v roke segli in oboji k nam pritislili. Skupna moč je kaj vredna in s tisto bi se nikogar ne bali, kaj bi se toraj liberalnih Nemcev ne odkrižali. Poslanci naši so dosedaj vladi že veliko, da že zadosti uslug storili. Čas je, skrajni čas, da se ozró tudi nekoliko po svoji domovini in vladi povedó, kje in kako da nas bolé rane, na kterih v Avstriji več ali manj vse Slovanstvo boleha. Naj se ne bojé kake male zamere, kedar se gré za blagor naroda. No, o Čehih se čuje, da mislijo letos napeti ojstreje strune, prav tako tudi nemško-konservativci. Ergo tudi Slovenci ne bodo zaostajali, že zaradi lepšega ne!

Politični pregled.

V Ljubljani, 16. septembra.

Notranje dežele.

Uboga Avstrija! vsklikniti mora vsak, komur je znano veleizdajsko postopanje naše nemške velikošolske mladine. Ko bi ti ljudje ne imeli tako pomembne bodočnosti pred seboj, bi se človek niti ne

zmenil ne za nje. Tako pa je treba pomisliti, da bodo skoraj vsi vstopili v politične ali sodnijske državne službe, ali bodo sicer vpliv imeli na javno življenje; prav zaradi tega treba je njihovo postopanje oceniti, kakor se mu spodobi. Dne 4. t. m. zbrali so se nemški velikošolci Šlezijski v Wagstadtu na strelišči. Prvi govornik je bil dijak, ki je ravno dovršil Opavsko gimnazijo; ta je Bismarka na take pretege hvalil, da mu je moral vladni zastopnik besedo prepovedati in pa dvorano so morali velikošolci takoj zapustiti. Kedar je vladni zastopnik zahteval, da naj zapusté dvorano, zagnali so kakor besni: „Hoch Bismark!“ In take protiaustrijske veselice vdeležil se je Wagstadtski župan ter z njim več mestnih očetov, učiteljev in drugih meščanov! V dvorani je nisi videl druge barve, nego velikonemško; Bismarkova podoba visela je na prvem mestu, podoba našega cesarja dali so pa venkaj nesti v zasobno stanovanje zakupnikovo!!! Za to so pa razobesili po steni podobe nemškega cesarja in cesarjeviča z njegovo družino. Taka je današnja nemška velikošolska mladina, prvi sad novodobne liberalne šole. Vera se je iz šol s silo izbacnila, verolomnost, oziroma veleizdajstvo porodilo se je samo po sebi iz pomanjkanja poštenosti, ki ima v veri svoje korenine. Le tajite, kolikor hočete, da bi vera omikanemu človeku ne bila potrebna, vtajili nam tega ne bote! Preveč imamo že dokazov, da kjer vere ni, tudi zvestobe ne najdeš, ne te in ne one! Če velikošolska mladina že sedaj tako postopa, ko še nič ni, česa se nam je nadejati od nje, kedar bo že kaj ter bo oblast v rokah imela! Kaj le drugega, kakor samih izdajic. Vsi kar od kraja bodo delali za pruskega kralja, Avstriji pa čedalje glasneje nagrobno peli. Radovedni smo, če se še kje sme tako očitno delati zoper lastnega vladarja in zoper koristi lastne rojstne dežele brez — kazni?

„Agrar Tagblatt“ peča se v svoji 210. številki z *otvorjenjem avstrijskega državnega zbora*, o katerem trdi, da se bo že ta teden izvršilo. Ob enem priznava pa vso hvalo oprezni politiki grofa Taaffeja, ki je vsa na to obrnjena, da bi politične strasti raznih strank vničila in na mesto njih borbo za zboljšanje narodno-gospodarskih razmer vpeljala. Kako da je položaj sedanje vlade v tem oziru težaven, razvidi se iz navideznega tipanja in večnega omahovanja Taaffejeve vlade med skrajnostmi ter nekako nevoljo, s katero spolnuje dostikrat jako opravičene želje sedanje večine, po drugi strani si pa skrbno prizadeva, levičarjem njih želje že iz oči brati. To vlada menda samo za to dela, da bi na ta način narodnosti sprijaznila. Nam se taka pot ne zdí prava. Enemu najmanjšo željo izpolniti še preden jo izreče, drugemu pa niti tega ne dati, kar mu po postavi gre, to vendar ne more biti prava pot do sporazumljenja, razven če smo Slovani že tako „samo po sebi“ obsojeni na večno trpljenje. Dalje „A. T.“ pravi, da se bo avstrijski parlament že v kratkem popolnoma prelevil, ker se bodo stranke po političnih skupinah sestavile. Tudi tako trdni „železni obroč“ ni našel milosti. Rujav je in razbil se bo prej kakor si marsikdo misli; kajti centrum-klub se mu je z odstopom kneza Lichtensteina umikati jel; Lienbacher in Zallinger jo bodeta vbrala za centralisti, kjer se več nadjata za svoje žepe kakor pa pri konservativcih. Pa tudi v Hohenwartovem klubu ni vse, kakor bi moralo biti. V tem klubu so skoraj sami Jugoslovani in niso prav nič zadovoljni s sedanjo vlado, da se tako malo na nje ozira. Vse je res v nekem oziru, kar „A. T.“ piše, vendar pa ne bo še tako hudo, da bi se „železni obroč“ res razbil, pač pa se nadjamo, da bo še krepkeji postal.

Kaj bo z *Bosno in Hercegovino*, vpraša se pisatelj ravnokar izišle knjižice: „Bosnien als Neuösterreich.“ Kaj drugega, kakor da se mora združiti s Hrvaško in Dalmacijo. Taka spojitev prilegala bi se željam, kakor tudi potrebam ondašnjega prebivalstva. Po vseh teh deželah prebiva le en narod, ki si je po svojih običajih skoraj popolno podoben. Zasedeni pokrajini zjedinijo naj se s Hrvaško, Slavonijo in Dalmacijo v jedno državno skupino, ktera se potem prav lahko po mislih imeno-

Izvirni dopisi.

vanega pisatelja priklopi ogerski polovici države. Še bolje, pravi pisatelj, bi pa bilo, če bi se pokrajini združili z omenjeno trojedino kraljevino v jedno državno skupino, ktera bi kot tretja v zvezi stopila v sedanji dualizem, ki bi se s tem razširil v trijalizem. Misel ta bi gotovo pri Hrvatih našla obilo zagovornikov, kajti rešila bi jih iz madjarske sužnosti. Krasna bi Vam bila ta tretja državna skupina, kakor nobena ostalih dveh; kajti bila bi jedina gledé narodnosti — sami jugoslovani skupaj v svoji državi! Pa tudi izvršiti te misli bi ne bilo ravno nemogoče, naj bi bila le prava volja. Tudi tega smo prepričani, da bi bilo to Avstriji v mnogo večji dobiček, kakor pa je sedanje stanje z Ogersko.

Vnanje države.

O knezu Aleksandru, ki sedaj na Nemškem pri svoji rodovini počiva, smo že več časa molčali, ker ni bilo kaj prida novic o tej zadevi. Kakor se sedaj čuje, dohaja mu menda vsak dan na stotine sočutnih telegramov, ki mu zagotavljajo vsi svojo vdanost ter ga nazivajo dobrodošlim v svoji Hessenski domovini, kjer se pa Aleksander ne misli več muditi, kakor le še toliko, da se do dobrega odpočije. Takoj na to podal se bo zopet na pot. Na Angleško se misli neki podati in sicer ne v bolgarskih zadevah. Mnogi mu sicer prigovarjajo, da naj bi se zopet v Bolgarijo podal, kjer bo de izvestno zopet izvoljen. Kaj bi mu pa tudi pomagala zopetna izvolitev, če si je Rusija potrditev pridržala? Z Bolgarijo toraj ne bo nič. Na Ruskem pa nekateri krogi vendar-le pretresujejo, kaj bi bilo, če bi se Aleksander še enkrat povrnil? V tem slučaju bi Rusija takoj morala postopati, pravijo, kakor ji to njena lastna korist zapoveduje, t. j. morala bi Bolgarijo zasesti, Battenberga pa kot nagajivca zapreti. Nadjati se je, da Battenberg ne bo hodil v levov brki, od koder bi več venkaj ne mogel. Angleži neki nameravajo mu ponuditi dostojanstvo namestnega kralja indijskega. Mogoče, pa najbrž tudi iz te moke ne bo kruha.

Čem bolj se v južni Evropi svet meša, tem bolj so zadovoljni Francozje. Najprvo jih neizrečeno veseli, da se je v bolgarskih zadevah Bismark Rusom tako vsedel. Navadno je mož do sedaj sam druge za nos vodil, sedaj se je pa vendar-le dobila država, ki je njega speljala. Francoze pa tudi nezmerno veseli angleška smola ter kar naravnost trdijo, da tisto, kar je Angležem na škodo, Francozom koristi. Jako imenitno zdi se jim tudi to, da je Bismark rekel, da je francosko vedno zabavljanje in ropotanje z orožjem vzrok, da se Nemčija oborožuje. Francozje iz tega sklepajo, da se je Bismark Rusom le zarad tega vklonil, da ga ne bo Francozov groza. No, v tem oziru se ne motijo. Bismark je to res naredil, kar pa zopet ni kar si bodi, kajti Francozje iz tega sklepajo, da niso še prav pri zadnjih, temveč svet še vedno računani ž njimi in to še celó tak svet, kakor je Bismark. Vsled tega je zavest pri Francozih zopet silno narastla in boljše kakor prej kedaj mislijo na to, kako in kedar da bodo Nemcem povrnili, kar so l. 1870 in 1871 od njih prejeli. Če prej ne, tedaj prav gotovo, kedar se bo razrušila trocarska zveza, kar po njihovih mislih že ni več daleč. Vojakov imajo res veliko, če so pa tudi kaj vredni, bodo morali pa še le pokazati.

Angleži so v najnovjšem času o svojih koristih v Aziji ravno nasprotno nazore dobili, kakor pa so jih do sedaj gojili. Ranjki lord Beaconsfield se je še trdno držal tradicije, da se mora Angleška Turčije dobro držati, če hoče v Aziji trdno stati. Indija imela je do sedaj svojo pravo zaslombo v Carigradu. Propad, ki so ga Angleži ravnokar na Balkanu doživeli, prepričal jih je menda do dobrega, da bi se Indiji slabo godilo, če bi Turki v Carigradu za njo na straži stali in ako si hočejo Indijo ohraniti, morajo jo zastražiti z Afganistanom; ondaj je pravo stališče, ne pa ob „Zlatem rogu“. Od kar so angleški vojaki Ciper in Egipt zaseli, Carigrad nima nobene prave veljave več za nje, kakor jo je imel poprej. Posebno pa je šlo veliko te veljave po vodi, odkar si je Rusija v Črnem morji zopet vojno brodovje stesala, ktero bo zadosti trdno, če bo hotelo iz Črnega morja v Srednje morje siloma prodreti, da si bo prevoz po Dardanelih tudi po sili pridobilo, če bi sultan ne bil tako prijazen in bi ga Rusom drage volje ne dovolil. Angleži toraj po tej strani nimajo sedaj prave zaslombe na Carigradskem Veličanstvu, ako bi se danes ali jutri Rusom umestno zdelo ogledati si angleške naselbine v Srednjem morji. Tudi če bi Rusija v Indijo hotela, ne bo nič več preko Carigrada tjakaj nameravala; za ta slučaj ima že drugo, bližje pot po zahvalinski (transkaspiski) železnici, potem pa preko Afganistana. Tukaj ji pa Angleži lahko račun zmedejo, vsaj tako se nadjajo, če bi namreč se tū dobro na noge postavili. Rusi so toraj v tem oziru kolikor toliko od Angležev odvisni. Temu nasproti pa Rusi Angležev ne morejo ovirati na poti v Indijo, ktera iz Londona vseskozi po angleškem svetu drži, če tudi nekoliko po ovinkih — preko Kanade namreč v Severni Ameriki. Dolga je res ta pot, pa je varna. Odločiti se bodo morali kmalo, od ktere strani hočejo Indijo si zavarovati.

Loški potok, 14. septembra. (Naš novi altar.) Častitim bralcem „Slovenca“ je že znano, da imamo pri nas po prizadevanji č. g. župnika, nov jako lepo izdelan veliki altar. Ker je že bilo od altarja v „Slovencu“ povedano, kakošen je, naj mi bo dovoljeno še nekoliko o podobah, ki so v njem, omeniti. Kipi ali podobe predstavljajo sledeče svetnike: Sv. Lenarta v tronu, pri njem dva kerubina, dalje ss. Petra in Pavla, sv. Jerneja in Janeza evangelista, potem pa še sv. Heleno in sv. Cecilijo.

Vsi svetniki so upodobljeni z njim lastnimi atributi, ter so izdelani tako, kakor jih zahteva resni veličastni cerkveni duh. Dasi so vse podobe izvrstno pravilno izdelane, ter vredne vse pohvale, se vendar sv. Helena in sv. Cecilija še posebno odlikujeta, skoro bi rekel z neko nadnaravno blagostjo, ki je videti razlita po njihih obrazih. Posebno ako se opazuje sv. Cecilija nekoliko časa, se zdi gledalcu, kakor da bi jo videl z ustnicami migati, ter slišal v rajskih melodijah častiti Stvarnika nebes in zemlje. Navadni človek se kar čudi, kako je mogoče iz mrtve tvarine kaj takega narediti, kajti na vseh podobah je videti izražena blaženost, kakoršna bi se morala na vsakem kipu kacega svetnika videti. Da take podobe kaj močno pospešujejo in vnemajo pobožnost, mi bo gotovo vsak pritrtil. Tega se tudi tukajšnji farani zavedajo, kajti marsikteri mi je že rekel: „Kdo bi ne molil v cerkvi pobožno, ako je tako lepo notri, kakor je v naši.“ Zares, vsak se veseli tako lepo prenovljene cerkve. Vsem, ki so kaj pripomogli k lepšanju naše cerkve, so farani prav hvaležni. Gospodu Jožefu Grošelju pa zamorem le častitati, ker ume s svojo umnostjo in vstrajnostjo njemu izročeno nalogo v splošno zadovoljnost izvršiti, tako namreč, kakor je zgoraj omenjene podobe izdelal. Častiti duhovščini se sme prav toplo priporočati, ako bi potrebovala večjega izdelovalca svetnikov in družih cerkvenih v to stroko spadajočih reči. K.

Iz Celja, 15. sept. (Črtice o lurškem potovanju. — Čudeži pri dupli. — „Jaz sem brezmadežno Spočetje.“) (Dalje.) Kmalo se je spoznalo, da studenčnica, izviračica iz novega vreca ima v sebi prečudno ozdravljajočo moč. Bolniki, ki so živo verovali in trdno zaupanje imeli na nebeško kraljico, so si dali prinašati te vode domú, drugi so sami hodili k jami, so pili ali si bolne ude poškopili ter pri priči ozdraveli. Na primer nek slepec, po imenu Bouriette, čigar levo oko je tako oslabelo, da ni mogel človeka razločevati od drevesa. Umil si je svoje bolno oko; čez nekoliko trenutkov je močno zavpil, tresel se po vseh udih, slepo oko je spregledalo, skozi nagli čudež je ozdravel. Doktor zdravilstva Dozons je sam poprej presodil, da oko je neozdravljivo. Enaki čudeži so se pripovedovali po vseh hišah; ljudstvo se je neizmerno veselilo; framasoni pa, ki se niso potrudili, da bi bili te slučaje le preiskali, so kar divjali od jeze in sovraštva. Pot proti duplini bila je vedno polna romarjev, zvečer se je jama sijajno razsvetlila, pobožniki so prepevali hvalne pesmi k Materi Mariji — naši ljubi Gospej iz Lurda; vse se je vršilo v najlepšem redu.

Ko se je g. župniku vse to sporočilo, ni hotel on sam odločilno razsojevati, temveč je prepustil vso stvar škofu, ki ima svoj sedež v Tarbesu. Tarbski škof je bil takrat msgr. Bertrand Severus Laurenz, ki je l. 1870 umrl v Rimu. Škofijski konzistorij je vse resno in natanko pretresal in dal sledeči odgovor: „Ura še ni prišla, da bi škofijska veljava to stvar razrešila. Mi se moramo te zadeve lotiti z modrim premišljevanjem, ne zaupati prvotni navdušenosti, vse na drobno premisliti in prositi razsvitljenja od zgoraj.“ Od te strani se toraj ni nič prehitelo. Duhovščini se je dala vnovič prepoved, duplo obiskovati.

Ob tem času je pa policijski komisar na noge spravil ves uradnijski svet, tako, da je reč prišla do ministerstva v Pariz. Svetna oblastnija je spoznala potrebo, čeravno silno nepotrebno, naj se straže postavijo ob votlini, da se na taki način pride v okom kakšni slepariji.

Bilo je 4. marca, zadnji dan onih 15 dni, ob kterih je imela Bernardeta vsled povelja nebeške prikazni prihajati k dupli — ko so se brezštevne trume gnjetle okrog votline. Bilo je navzočih gotovo 20.000 romarjev od blizo in daleč. Veličasten prizor! gledati v sredi tihega gozda ljudi tako različnega značaja: tū so bili možje in žene, sivi starčki in

nežni otročiči: na obrazih se jim berejo razna čutila: vera in pobožnost, pa tudi radovednost in dvomljivost. Okrog množice pa dirjajo sem ter tje mestni stražniki; zraven teh so prišli tje tudi vojaki pešci iz grada in pa konjiki — ki so bili razstavljeni na okrog.

Zdaj dojde Bernardeta; ljudstvo kliče: „Svetnica je tū! svetnica je tū!“ Čujte! žandarji se razstavijo v dve vrsti, da zamore deklica po sredi naprej; šum preneha, vse obitihne spoštljivo, vse pričakuje že težko bodoče prikazni.

Deklica je zopet poveljučana, nebeška gospa ponovi svoj ukaz, naj se tukaj pozida kapelica in naj se napravijo procesije k dupli. Ljudstvo je bilo navdušeno in prepričano, da je pričujoča blažena Devica Marija.

Meseca marca so zopet mnogoteri bolniki čudežno ozdraveli vsled zajemanja vode iz novega studenca; zato se je pa množila pobožnost in zaupanje v nebeško kraljico; in presrečni Bernardeti se je vedno bolj in bolj verovalo. Dveleten hrom otrok, izsušen po jetiki in že blizu smrti, ozdravi popolnoma, ko se skoplje v studenčnici. Zdravnik Peyrus je dal slovesno spričevalo, da tukaj ni bila v stanu pomagati nobena človeška pomoč; ozdravljenje se je zgodilo edino le po čudeži.

Krčmarju Blaise je zginila velika otekline na sklepu hitro potem, ko je roko pomočil z vodo. Vdova Crozat, ki je bila gluha skozi 20 let, zadobi zopet posluš, ko je rabila to vodo. Na enaki način ozdravi Avgust Bordes, ki je bil hrom dolgo časa. Vsi ti ljudje so bili v Lurdu doma, vsakdo se je lahko prepričal o njihovem ozdravljenju. Te zgodbe so bile zadosti znane; štelo se je že nad 30 ozdravljenih bolnikov.

25. marca se prikaže zopet nebeška gospa. Pri tej priliki pa prosi Bernardeta z vso prisrčnostjo svoje nedolžne duše: „O ljuba gospa, bodi vendar toliko dobrotljiva ter povej mi: Kdo si ti in kako se imenuješ?“

Pri tej prošnji dekleta razklene nebeška Devica svoje sklenjene roke; rožni venec z zlato verižico in alabastrovimi jagodami zdrkne doli po desnici. Nato raztegne obe roki ter nje spusti proti zemlji, kakor da hoče celemu svetu pokazati svoje deviške milostne roke. Slednjič nje povzdigne proti nebu ter spregovori med tem, ko so njene oči vprte navzgor ter napolnjene neizrekljive hvaležnosti, te le besede: „Jaz sem neomadežano Spočetje!“ Potem zgine.

S temi pomenljivimi besedami je izrazila presveta Devica to-le vzvišeno misel: „Jaz nisem le samo čista, deviška, brezmadežna; temveč jaz sem živa, brezmadežna čistost in vedno devišstvo.“

Bernardeta, ko se od duple napoti proti domu, ponavlja v enomer le te besede: „Brezmadežno spočetje! brezmadežno spočetje!“ da bi jih mogla zvesto povedati gospodu župniku. (Dalje prih.)

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Konec.)

XII. Predsedstvo prevzame gosp. podpredsednik in gosp. zbornični predsednik Josip Kušar poroča o vabilu k podpisovanju delnic, ktero je doposlal krajni odbor Ljubljana-Kamniške železnice. Omenjeni odbor dokazuje na podstavi strokovnjaških preiskav in statističnih podatkov, da se bo de ta železnica splačala ter odgovarja na vprašanje: koliko bo nova železnica dajala čistega dobička v najneugodnejšem slučaju in ali bo de taistega zadosti za obrestovanje cele zgradbine glavnice? tako-le:

Državna uprava se je naprosila, da bi opravilo prometa na tej železnici prevzelo upravništvo državnih železnic na podlagi pavšala za prometne in upravne stroške v najvišji svoti 45 odstotkov kosmatih dohodkov na čas koncesije.

Podjetje se bo toraj obtežilo največ s temi 45% in pa z 1/10% zgradbene glavnice, ki se bo de porabila za amortizacijo na ves čas koncesije. K temu bodo prišli še čisto mali upravni stroški nove delniške družbe, kteri bodo pa bolje notranjo upravo društva zadevali.

Prometni in upravni stroški te železnice zaračunjeni s 45% od 55.000 gld. znašajo 24.750 gld. Stroški za amortizacijo . . . . . 1250 „ Izredni upravni stroški delniškega društva v pavšalu . . . . . 2000 „ Daje skupaj svoto letnih izdajkov . . . 28.000 gld.

Ako te stroške odštejemo od preliminarnega najmanjšega kosmatega dobička 55.000 gld., ostane na razpolaganje društvu še vedno najmanjši čisti dohodek 27.000 gld. Na vsak način je toraj 5% obrestovanje prioritetnih delnic zagotovljeno. Prvotne akcije se bodo pa prej ko ne iz začetka le deloma obrestovale.

Kar se tiče amortizacije, imajo prvotne delnice tisto veljavo, kakor prioritetne, ker se bodo v teku 90 letne koncesijske dōbe na vsak način po določenem načrtu amortizovale in „al pari“ nazaj kupile. Če bi pa država sama železnico sprejela v svojo last, jih bo pa tudi za ravno to ceno nakupila.

Glavnice prvotnih delnic „al pari“ so do zdaj že zagotovljene:

Od države na podlagi zakona z dne	
1. maja 1885, drž. zak. XXIV št. 67.	200.000 gld.
Od kranjske dežele vsled sklepa deželnega zbora dne 16. januarja 1886	50.000 „
Od graščaka Alojzija Prašnikarja . . .	20.000 „
Skupaj . . .	270.000 gld.

Potrebovalo se bode toraj še 80.000 gld. na prvotne delnice „al pari“.

Prioritetne, kakor tudi prvotne delnice, naj se podpisujejo le „al pari“ in se bodo med zgradbo vsakokratna vplačila za nazaj obrestovala iz tekoče zgradbene zaloge.

Odbor konečno izreka nadejo, da se bode promet na tej železnici že bodoče leto pričel, če se akcije naglo razpečajo.

Takoj, ko se bode otvoril promet, pričeli se bodo obrestovati „titres“ tako, kakoršen bo uspeh pri prometu, iz kterega se bode v prvi vrsti vzela amortizacijska svota za prioritete in prvotne akcije. Na to se bodo izplačevale obresti na prioritete in konečno na prvotne delnice. Posamični „titres“ izdajali se bodo po 200 gld.

Vsak podpis postane še le tedaj veljaven, kedar bode skupna potreščina pokrita in bo takojšnjo delo zagotovljeno.

Gosp. zbornični predsednik na to povdarja, da se je zbornica že dvakrat izrekla za gradnjo železnice Ljubljana-Kamnik in vložila peticije pri vis. c. kr. trgovinskem ministerstvu ter se tudi vdeležila dotičnih deputacij, ktere so pri visoki vladi prosile gradnjo te železnice; tudi zdaj se mora zbornica poganjati za to železnico. A ker zbornica ne more podpisati akcij, možno bi bilo po njegovem mnenju to zadevo pospeševati le s tem, da gospodje zbornični svetniki v svojih krogih delajo na to, da se podpiše mnogo akcij in da zbornica objavi v tukajšnjih listih to vabilo na podpisovanje.

Odsek toraj predlaga:

Slavna zbornica naj v tem smislu dela za to podjetje.

Ko je še gosp. zbornični svetnik Iv. Baumgartner podpiral ta predlog, bi je jednoglasno sprejel.

Domače novice.

(Iz učiteljskih krogov). V odborovi seji učiteljskih društev 3. t. m. se je dan za slovenska učiteljska zborovanja določil na 6. oziroma 7. prihodnjega meseca (oktobra). 6. oktobra na večer bode zborovala „Narodna Šola“, a drugi dan, v četrtek 7. oktobra, „Vdovsko učiteljsko društvo“ in „Slovensko učiteljsko društvo“. Na dnevnem redu bodo stvari pri občnih zborih navadne; ako kdo misli staviti kak poseben nasvet, naj to naznani vsaj dva dni predsedništvu dotičnega društva. Iz vdovskega učiteljskega društva se ravnokar razpošilja „Poročilo“ za preteklo dōbo od 1. septembra 1885 do 1. septembra 1886. Ob enem pa se vljudno vabijo častiti udje, da poravnajo ostalo letnino, da ne zgube pravic pri tem društvu dosihmal pridobljenih.

(Premembe pri učiteljstvu na Kranjskem). G. Jan. Krulec, pomožni učitelj na II. mestni deški ljudski šoli v Ljubljani, imenovan je stalnim učiteljem v tej šoli. — G. Anton Funtek, učitelj v Šent-Vidu pri Zatičini, dobil je uč. službo na novoustanovljeni ljudski šoli na Karolinski zemlji (na barji) poleg Ljubljane. — G. Fran. Klinar, učitelj v Šent-Vidu pri Cérknicu, pride na novoustanovljeno šolo na Spodnjo Hrušico pri Ljubljani. — G. Ludovik Vagaja, učitelj v Kopanji, pride na novoustanovljeno ljudsko šolo v Pirniče (v Ljub-

ljanskem okraji). — G. Fran. Galò, učitelj pri Sv. Jakobu pri Savi, pride na III. uč. mesto v Šiško pri Ljubljani. — G. Jan. Dolinar, učitelj v Krašnji, je zač. vpokojen: na njegovo mesto pride g. Jos. Bizilj, učitelj v Gorenjem Tuhinju. — G. Fran. Kozjak, potrj. pripravnik, pride zač. v Šent-Kocijan pri Turjaku. — Za trdno so postavljeni: g. Janez Ziegler, učitelj v Ljubnem in g. Luka Kavalari, učitelj na Breznici. — Razpisane so učiteljske službe: V šolskem okraji Kranjskem; v Sorici in v Zalemlogu za trdno po 400 gold. letne plače, in 30 gld. opravilne doklade. Prošnje do 30. septembra. — V šolskem okraji Černomeljskem: V Metliki na četverorazrednici II. učiteljska služba, za trdno ali začasno. Plača 500 gold. Prošnje do 30. septembra. — V šolskem okraji Kočevskem: v Koprivniku II. učiteljska služba s 400 gl. letne plače. Prošnje do 1. oktoba t. l. „Tov.“

(Razpisana) je učiteljska služba v Šmihelu pri Žužemberku. Plače je 400 gld. in pa prosto stanovanje. Prošnje do 18. t. m. c. kr. okr. šolsk. svetu v Novem mestu.

(Razpis zalaganja.) Da se dobijo potrebne materialije za c. k. pomorski arsenal, kakor tudi za ravnateljstvo za gradnje na suhem in na vodi v Pulji za l. 1887 vrši se dne 28. septembra t. l. natečajna obravnava o zapečateni doposlanih ponudbah pri c. k. poveljništvu pomorskega arsenala v Pulji. Materialije so razdelene v razne vrste in skupine tako le: Deske od jelkovine in mecesnovine; jelkovi tramovi in hlođovi; suhe barve in razne druge materialije za pleskarje; vlaško olje; tolšče; sivo milo za pranje, lojeve sveče. Ponudbe, pisane na tiskane obrazce priti morajo vsaj do 3. ure gori navedenega dneva v roke poveljništva c. k. pomorskega arsenala v Pulji. Razpisi in pogoji dobivajo se tudi pri trgovinski in obrtni zbornici v Ljubljani.

(Tukajšnjim detektivom) se je dovolilo 40 gl. nagrade, ker so 90 psov zasledili, od kterih dotični gospodarji niso nobene takse plačevali.

(Pred porotno sodnijo) obsojen je bil kmetski fant Miha Novak iz Štefanje gore zaradi hudodelstva goljufije, doprinešene nad lastnim očetom na dve leti v hudo ječo.

(Šišenska občina) odločno zahteva 8000 goldinarjev odškodnine za odstop nekterih parcel (Kolizej, Tivoli) Ljubljanskemu mestu. Ali se ji bode ta svota izplačala ali ne, to določil boe nalašč za to izvoljen odsek iz mestnega odbora.

(Ustanovitev zadrug v Idrijskem sodnem okraji.) Dne 16. in 17. avgusta t. l. imele so za obseg Idrijskega sodnega okraja ustanovljene štiri obrtne zadruge zborovanje v Idriji. Pri tem zborovanju sklenila so se zadruga pravila ter se izvolilo zadruga načelnništvo. Zadrugnimi načelniki bili so jednoglasno izvoljeni, in sicer: 1. Od zadruge gostilničarjev vseh vrst, mesarjev in klavcev drobnice: gosp. Franc Didič, gostilničar v Idriji; 2. od zadruge mlinarjev in žagarjev: gosp. Kajetan vitez Premierstein, posestnik mlina na Jeličnem Vrhu; 3. od zadruge trgovcev in svobodnih obrtnikov: g. Štefan Lapajne, trgovec v Idriji; 4. od zadruge dopuščanih in rokodelskih obrtov, izimši gostilničarje in mesarje: gosp. Franc Didič, sedlar v Idriji.

(Diurnista) proti dnevni plači 1 gld. išče c. kr. okrajna sodnija v Kranjski gori. Zahteva se lepa pisava in pa znanje manipulacije.

(Vpokojen je), kakor „Slov. Narod“ vé, naš rojak g. Ivan Zupan, profesor kraljevega Varaždinskega gimnazija, službujoč na kraljevem velikem gimnaziju v Zagrebu.

(Duhovne vaje) za duhovnike Lavantinske škofije bodo od 20. do 24. septembra v Slatini. Vodil jih bo č. g. P. Andrej Hammerle, provincijal redemptoristov na Dunaju.

(Zvonove blagoslovili) bodo v nedeljo 19. t. m. pri sv. Križi poleg Slatine.

(Lep in hvalevreden je ukrep) c. kr. okrajnega glavarstva Mariborskega, ki občinske urade pozivlja strogo na to paziti, da otroci, ki še v šolo hodijo, ne bodo svoje radovednosti po plesiščih pasli, še manj pa se taistih sami vdeleževali. Da ta ukrep ne bo le na papirji ostal, bodo morali pa orožniki skrbeti.

(Sadjarsko društvo „Cesarjevič Rudolf“) na Štajarskem vabi vse prijatelje sadjarstva na svoj letošnji občni zbor, ki bo v četrtek dne 23. sept. v Ptuj v prostorih narodnega doma. Začetek bo 1/2 11. ure dopoldne. Na dnevnem redu je: 1. Sporočilo o društvenem delovanju. — 2. Predavanje o sadjarstvu. — 3. Razni predlogi. — Želeti bi bilo,

ko bi se tudi kaj Slovencev iz Kranjskega omenjeni dan v Ptuj potrudilo gledat, kako da si vrli Štajarci s sadjarstvom pomagajo. Koliko je pri nas praznega prostora ob cestah, ki bi ga občine na lastni prid lahko obsadile s sadnim drevjem ktere-koli vrste, od kterega bi že v malo letih lep dobiček vlekli in bi ne bilo treba doklad na davek od leta do leta pomnoževati. Posebno za jabolka se letos prekupci kar pulijo po deželi in se bodo še od leta do leta bolje. Na Nemškem jih obilno potrebujejo za mošt. Sadje se bo toraj vedno lahko prodajalo. Koliko pa posušeno pozimi doma odrine! Znane so nam kmetiške hiše, ki pozimi malo pekó, ker imajo mnogo suhega sadja, kterega namesto kruha povživajo. Občine obsadite si prazne prostore s sadnim drevjem, saj si jih bode te na svojo korist!

(Iz Čateža ob Savi) se nam piše: Konec šolskega leta, koje se je sklenilo na dan prvega sv. obhajila prav slovesno, je bilo tudi čez 50 učencev in učenk obdarovanih s prekrasnimi darili. Da se je pa to zgoditi moglo, posegel je požrtovalni, preljubljeni za božjo čast in šolo zelo uneti gospod katehet Jakob Pokoren zopet globoko v žep. Preblagemu prijatelju in dobrotniku šolske mladine se s tem izreka najiskrenejša zaslužena zahvala. Bog ga nam naj ohrani še mnogo let!

(Jurij s pušo) izšel je ravnokar v petnajsti številki jako dovtipen. Tudi pisava je vsa drugačna.

(Novi popotni učitelj kmetijstva) je bil te dni imenovan v osobi g. Jakoba Perhaveca. Ta potni učitelj bode imel nalogo, da se prepriča, ako in koliko se uči kmetijstvo v ljudskih šolah, in da bo snoval na kmetih v glavnih slovenskih krajih Primorskega kmetijska predavanja. Gosp. Perhave toraj stopi na mesto, na kterem je bil prej g. Kramar. — Kaj več o novem imenovanem ne moremo danes povedati; ali ne bode dolgo, ko bomo mogli tudi soditi, koliko koristi more naš narod pričakovati od njega. („Edinost.“)

(Vode za Trst.) Nabrežinskega vodotoka družba je podala Tržaški občini ponudbo, s katero se zavezuje odstopiti občini proti znesku 6,200.000 gld. v 5%, davka popolnoma prostih obligacijah, vse svoje pravice na Nabrežinski vodotok, kakor tudi dotične pravice južne železnice. Omenjeno društvo jamči za 20 do 30.000 km. vode na dan iz studencev, ktere misli speljati tako, kakor studenec št. 2. Dalje se družba zavezuje, napraviti nov vodotok od studencev v tomun v Sv. Križ, potem skozi Prosek in Kontovelj do tomuna na Greti in tega tako razširiti, da bo držal dvakrat toliko vode, kakor zdaj. Razun tega napravi še drug tomun, ki bo držal 21.000 km. vode, in iz kterega se bode voda napeljevala do hiš, ki jo bodo rabile. Mestno starešinstvo je vsled tega župana naprosilo, naj stopi z omenjeno družbo v dogovor ter si pridruže predložiti ponudbo mestnemu svetu. — Ta ponudba je vrgla onim, ki so tako vneti za Bistrico in Reko, velik hlođ pod noge, ker Nabrežinska voda je dobra in zdrava ter je je toliko, da mestu zadostuje; speljala bi se lahko naglo v Trst, kolikor bi jo trebalo in stroški bi bili veliko manjši, nego oni, ktere bi prizadela Bistrica ali Reka. Krašoveci naj bodo toraj mirni, Bistrica in Reka ne boste tekli v Trst. („Ed.“)

Razne reči.

— Plemenitaški čudež. Mlada grofica je dobila prvo hišinjno. Hoteča se prepričati, je li čednih rok ali ne, ji pogleda roko in vsklikne: „Kaj, ti imaš tudi po pet prstov, kakor vsaka grofica.“

— Iz vojaškega življenja. Desetnik: „Gospod stotnik ponižno javljam, da je rekrut Janez Novak danes v bolnici za mrzlico umrl.“ Stotnik: „Strela ga! Šest ur uklenjen naj bo, ker se je preje odstranil, kakor je bil osem tednov exerciral.“ — Polkovnik: „Kaj novega?“ Pobočnik: „Eden izmed jezdecev je s konjem padel in si je vrat ulomil.“ Polkovnik: „Se vsaj konju ni nič pripetilo?“ Pobočnik: „Ne.“ Polkovnik: „Hvala Bogu, da se je tako srečno poteklo.“

— Vsak po svoje. Župnik: „No, Tone, kaj bi bil Ti raje, mežnar ali župnik?“ Mežnar: „Jaz sem že rajši mežnar; če zvonim in mi vrv uide iz roke, jo zopet vjamem in dobro je; ako se pa vam na prižnici zareče, pa ne morete nič več besede vjeti.“

Telegrami.

Dunaj, 16. septembra. Cesar, cesarjevič in nadvojvoda Albreht dospeli so zjutraj semkaj. Cesarjevič in Albreht ostala sta tukaj, cesar se je pa takoj v Brunek odpeljal, kamor bo došel ob 10. uri zvečer.

Levov, 16. septembra. Cesarsko lastno-ročno pismo na cesarskega namestnika spominja se najtopleje obilnih izrazov zveste udanosti, na katero je povsod in pri vsih vrstah prebivalstva naletel. Naročil je cesarskemu namestniku, da naj izreče najtoplejo cesarsko zahvalo in zadovoljnost tudi povsod ondi prebivalstvu, kjer so bile velike vojaške vaje, pri katerih se je prebivalstvo tako požrtovalno pokazalo.

Trst, 15. septembra. Od včeraj pa do danes opoldne zbolelo je tukaj šestnajst oseb za kolero, umrlo pa šest.

Trst, 15. septembra. Kolera širi se tudi po Istri. Zbolela sta za njo v Sovinjaku 2, v Šmartinu 1, pri sv. Antonu 1, v Dolini 2, v Skalnici 3, Rupi 5, Breznici 1 in v Pulju 2 človeka.

Budapešt, 15. septembra. Včeraj so zopet trije zboleli za cholera nostras; eden od teh je že umrl. Umrli je tudi eden predvčeranjem zbolelih. Danes so zboleli pa tudi trije.

Ostrov, 15. septembra. Danes zjutraj ob pol devetih raztrgal se je viseči most na sredi, ko je šel 13 eskadron ulancev čezenj. Mnogo vojakov in drugih ljudi, med temi 11 otrok je ponesrečilo.

Petrograd, 15. septembra. Kaulbars je imenovan za diplomatičnega agenta v Sofiji in se je že tje kaj odpeljal.

Umrli so:

13. sept. Andrej Ziterer, ševljarski, 72 let, Slonove ulice št. 9. pljučni emphysem. — Jovana Pajk, pekova hči, 5 let, sv. Florjana ulice št. 32, davica. — Karolina Supančič, krojačeva hči, 2 leti, Ulice na Grad št. 5, davica.

14. sept. Mirko Bergant, poštnega uradnika sin, 3 mes., Gradišče št. 8, Bronchitis capillaris. — Marija Želernik, mizarjeva žena, 34 let, Dunajska cesta št. 15, Mening. basilaris.

V bolnišnici:

12. sept. Jožef Čepelnik, delavec, 46 let, jetika.

Tujci.

14. septembra.

Pri Maliču: Franc Keler, profesor, z Dunaja. — Fr. Koleda, trgovec, z Dunaja. — Jožef Urbach, trgovec, iz Prage. — J. Kaiba, trgovec, iz Škofje Loke. — vitez Berger, c. k. poštni svetnik, s soprogo, iz Benetk. — Jožef Zekoll, trgovec, z družino, iz Trsta. — Dr. Filip Brunner, zasebnik, s soprogo, iz Trsta. — B. Taccheo, agent „Lloyda“, iz Pulja.

Pri Stonu: Friderik pl. Goltamer, zasebnik, iz Pariza. — Henrik Kanne, trgovec, iz Züricha. — Franc Fischbach, trgovec, z Dunaja. — Viljem Hellenberg, trgovec, z Dunaja. — Ignac Adler, trgovec, iz Budapešte. — Karol Weber, trgovec, iz Borscha. — Pavel Eder, c. k. nadporočnik, iz Šopronja. — Karl Harbman, trgovec, iz Gradca. — Dr. V. Pogačnik, c. k. obrtniški nadzornik, iz Gradca. — J. Obergföll, profesor, iz Kočevja. — Koen, soproga zemljemërca, z družino, iz Kočevja. — Jožef Ožura, trgovec, s hčerjo, iz Osivnice. — Jožef Fasan, gozdar, iz Merleinsreutha. — Dott in Turatti, zdravnika, iz Milana. — Janez Holl, c. k. major, iz Gorice.

Pri Bavarskem dvoru: Ivana Sablatnig, zasebnica, iz Celovca. — L. Vasci, zasebnik, iz Grailacha. — Lorenc Perko, dijak, iz Poljan. — Marija Sponner, zasebnica, iz Zagorja. — Franc Snoj, zasebnik, iz Ljubljane. — Vil. Gulich, c. k. finančni uradnik, iz Voloske.

Pri Južnem kolodvoru: Adolf Kronfeld, trgovec, z Dunaja. — P. Gutmann, trgovec, iz Raunacha. — Janez Habersak, sodar, iz Gradca. — Dr. Franc Lebaš, c. k. zdravnik mornarice, iz Pulja.

Pri Avstrijskem caru: Janez Blatnik, pekovski mojster, iz Beljaka. — Jožefina Rotter, uradnikova soproga, z družino, iz Kranja. — Grof Tomaž, c. k. deželne sodnije sovetnik, iz Gorice.

Pri Virantu: Ana Bold, zasebnica, iz Kranja. — A. Nohme, trgovec, iz Trsta. — A. Zakrajšek, trgovec, iz Laz.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

16. septembra

Papirna renta 5% po 100 gi. (s 16% davka)	84	gl.	75	kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	85	"	75	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta	118	"	80	"
Papirna renta, davka prosta	101	"	85	"
Akoije avstr.-ogerske banke	862	"	—	"
Kreditne akoije	278	"	50	"
London	126	"	—	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleond.	9	"	97	"
Ces. cekini	5	"	96	"
Nemške marke	61	"	65	"

Izdajatelj in odgovorni treditnik Josip Jerič.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	741-63	+ 9.4	brez v.	megla		
15. 2. u. pop.	739-20	+ 24.0	sl. vzh.	jasno	5.60	
9. u. zveč.	739-16	+ 15.4	brez v.	jasno	dež	

Zjutraj megla, potem jasno; po noči dež. Srednja temperatura 16.3° C., za 2.4° nad normalom.

Priporočilo

za vezanje šolskih in drugih knjig. Različne vezi navadnih šolskih knjig od 12 do 25 kr.

Janez Bonač,

knjigovez, Poljanska cesta št. 10.

V moji založbi sta izšla

Molitvenik za dečke,

Molitvenik za deklice.

Oba molitvenika, v lepi slovenščini, izbranih molitvic sta dobro priporočljiva za otroke od 7 do 12 let. — Trpežne vezi 1/2 platno 24, lepo platno, 30, usnje 36, zlata obreza 50—60 kr. Posebne vezi za dečke 80 kr., za deklice 1 gl. 10 kr. Na vsacih 12 enega za nameček. (2)

Na prodaj je (7)

70 veder dobrega vina,

belega in črnega, lasten pridelak 1885, prav poštenega Dolenjca iz Trške gore pri Krškem. Več o tem se pové Janez Bob v Kostanjevici na Kranjskem.

Gg. dijaki pozor!

Najceneje Vam bode knjige vezal (3)

Franjo Dežman,

bukvovez, s. Petra cesta št. 6 (Avstrijskemu cesarju nasproti) in sicer po sledečih cenah: trdo v platnu vezane in s platnom ob voglih 12, 15 do 20 in 25 kr. Naj se vsak gg. dijakov potrudi ga obiskati.

Poslano.

Gospodu pl. Trnkóczyju!

Lekarju zraven rotovža v Ljubljani.

Naznanjam Vam sprejem 5 steklenic cveta za konje ali konjskega fluida.*) Ker se je ta od Vas narejen cvet za konje pri zunanjih boleznih pri mojih konjih tako izvrstno obnesel, zasluži da se po časopisih javno razglasi.

Srčen pozdrav!

(9)

Anton Krašovic,

posestnik.

Vrhnika pri Starem trgu poleg Rakeka, 3. jan. 1886.

Za notranje bolezni pri konjih, goveji živini, prašičih in ovcah, priporoča se pa izkušeni živinski prah (1 zavoj 50 kr., 5 zavojev 2 gl.) Mnogotere ozdravila pri rabi tega živinskega prahu, kakor njegove dobrodelne lastnosti pri različnih boleznih, pripravile so živinske zdravnike in živinorejce do tega, da ta prah za prvo in najvažnejšo zdravilo rabijo ter se priporoča, da ga vsak gospodar pri notranjih živinskih boleznih takoj rabi, sploh da se ta prah zmeraj pri hiši nahaja. Izvrstno se rabi ta živinoredilni prah, ako živina neče jesti, pri krvni molži, kakor tudi za izboljšanje mleka.

Prodaja in razpošilja ga z vsakdanjo pošto lekarna Trnkóczy, zraven rotovža v Ljubljani.

*) Konjski fluid 1 steklenica 1 gl. — 5 steklenic samo 4 gl.

Vožnji red c. kr. priv. južne železnice.

Z Dunaja v Trst.

Postaje	Jadni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Dunaj . . . . . Odhod	7— zvečer	7:15 zjutraj	8:50 zvečer	1:20 popold.	—
Mürzzuschlag . . . . . "	10:29 "	10:36 "	2. 5 po noči	5:25 "	5:55 zjutraj
Gradec . . . . . "	12:28 po noči	1— popold.	6— zjutraj	9:20 zvečer	10:50 dopold.
Maribor . . . . . "	1:49 "	2:27 "	8:20 "	11:30 po noči	2:32 popold.
Pragarsko . . . . . "	2:16 "	—	9— "	12:10 "	3:35 "
Celje . . . . . "	3:15 "	3:53 "	10:30 dopold.	1:45 "	6— zjutraj
Laški Trg . . . . . "	—	4: 9 "	10:46 "	2: 4 "	6:23 "
Zidani Most . . . . . "	3:51 zjutraj	4:44 "	11:40 "	2:45 "	7:11 zvečer
Litija . . . . . "	—	5:29 "	12:33 "	3:43 "	8:32 "
Ljubljana . . . . . "	5:12 "	6:14 zvečer	1:29 popold.	5:40 zjutraj	10:20 "
Postojna . . . . . "	6:30 "	7:55 "	3:37 "	7:50 "	1:58 po noči
Št. Peter . . . . . "	6:52 "	8:19 "	4: 8 "	8:22 "	2:48 "
Divča . . . . . "	7:19 "	8:53 "	4:46 "	9: 2 "	3:59 "
Nabrežina . . . . . "	8:16 "	9:39 "	5:54 "	10:14 dopold.	5:40 zjutraj
Trst . . . . . Prihod	8:42 "	10. 5 "	6:30 zvečer	10:50 "	6:30 "

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje	Jadni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Trst . . . . . Odhod	8:30 zvečer	7— zjutraj	10— dopold.	6:30 zvečer	7:10 zvečer
Nabrežina . . . . . "	9:19 "	7:32 "	10:51 "	7:17 "	8:44 "
Divča . . . . . "	10: 3 "	8:27 "	11:56 "	8:31 "	11: 5 "
Št. Peter . . . . . "	10:33 "	9: 3 "	12:56 popold.	9:25 "	12:34 po noči
Postojna . . . . . "	10:51 "	9:24 dopold.	1:21 "	9:51 "	1:16 "
Ljubljana . . . . . "	12: 7 po noči	10:52 "	3: 7 "	12:20 po noči	5— zjutraj
Litija . . . . . "	—	11:31 "	3:57 "	1:15 "	6:17 "
Zidani Most . . . . . "	1:24 "	12:40 popold.	4:59 "	2:22 "	7:50 "
Laški Trg . . . . . "	—	1: 3 "	5:22 "	2:47 "	8:25 "
Celje . . . . . "	1:59 po noči	1:20 "	5:42 "	3: 8 "	8:54 dopold.
Pragarsko . . . . . "	3: 2 "	—	7:13 zvečer	5— zjutraj	11:15 "
Maribor . . . . . "	3:29 "	2:44 "	7:58 "	5:55 "	12:30 popold.
Gradec . . . . . "	4:55 zjutraj	4:15 "	10:25 "	8:20 "	4:35 "
Mürzzuschlag . . . . . "	6:54 "	6:33 zvečer	1:47 po noči	11:47 dopold.	9:35 zv. Prih.
Dunaj . . . . . Prihod	10— "	9:40 "	6— zjutraj	4— popold.	—

Druge železnične zveze na Slovenskem.

Št. Peter—Reka.

	zjutraj	zjutraj	popold.	zvečer
Št. Peter . . . . . Odhod	7: 5	9:15	4:20	9:40
Reka . . . . . Dohod	8:49	11:17	6:18	11:42
	zjutraj	dopold.	popold.	zvečer
Reka . . . . . Odhod	5:45	10:25	5:25	8:15
Št. Peter . . . . . Dohod	8: 8	12:32	7:50	10:16

Divča—Pulj.

	zjutraj	zjutraj	zvečer
Divča . . . . . Odhod	9:10	4: 5	9:10
Pulj . . . . . Dohod	12:44	8—	12:26
	zjutraj	zjutraj	popold.
Pulj . . . . . Odhod	5—	11:52	4:20
Divča . . . . . Dohod	8:17	4:30	8:11

Nabrežina—Gorica.

	zjutraj	zjutraj	dopoldne	zvečer	zvečer
Nabrežina . . . . . Odhod	4—	8: 9	10: 8	5:48	10—
Gorica . . . . . Dohod	6:40	9: 4	11:23	6:59	11:37
	zjutraj	zjutraj	popoldne	zvečer	zvečer
Gorica . . . . . Odhod	5—	9:24	4:45	8: 9	10:30
Nabrežina . . . . . Dohod	6:41	10:41	6:52	9: 8	—

Zidani Most—Zagreb.

	zjutraj	zjutraj	popoldne	zvečer
Zidani most . . . . . Odhod	4: 5	4:40	12:50	5:15
Zagreb . . . . . Dohod	6:51	9:30	4:23	8:00
	zjutraj	popoldne	zvečer	zvečer
Zagreb . . . . . Odhod	8:25	1:33	8:01	10:28
Zidani Most . . . . . Dohod	10:59	4:21	12:33	1: 4

Pragersko—Kaniža.

	zjutraj	zjutraj	zvečer
Pragersko . . . . . Odhod	3:35	9:35	8:10
Kaniža . . . . . Dohod	6:17	1:15	11:35
	popoldne	zjutraj	zjutraj
Kaniža . . . . . Odhod	2:45	11:20	5:20
Pragersko . . . . . Dohod	6:12	1:28	8: 7

Maribor—Celovec.

	zjutraj	zjutraj	zvečer
Maribor . . . . . Odhod	9:15	3: 5	—
Celovec . . . . . Dohod	1:52	—	7:30
	popoldne	zjutraj	zjutraj
Celovec . . . . . Odhod	1:55	—	—
Maribor . . . . . Dohod	6—	—	12:10

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.